

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาขนาดปริมาณของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าที่ต้องการลาออก 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการลาออกของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ระหว่างผู้ที่มีความต้องการลาออกและไม่มีความต้องการลาออก การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โดยมีคุณสมบัติเป็นพยาบาลที่ยังคง ปฏิบัติงานเวร 8 ชั่วโมงและ มีอายุการปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ปฏิบัติอยู่มากกว่า 5 ปี กลุ่มตัวอย่าง รวบรวมจำนวนพยาบาลในโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า รวม 11 แผนก ดังนี้ แผนกพยาบาลกุมารเวชกรรม แผนกพยาบาลจิตเวช แผนกพยาบาลจักษุกรรม แผนกพยาบาลโสต ศอ นาสิกกรรม แผนกพยาบาลเวชศาสตร์ฟื้นฟูอาการสมเด็จย่า 90 ปี แผนกพยาบาลอายุรกรรม แผนกพยาบาลศัลยกรรม แผนกพยาบาลออร์โธปิดิกส์ แผนกพยาบาลอุบัติเหตุและฉุกเฉิน และแผนกพยาบาลสูติ-นรีเวชกรรม เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 154 นาย โดยข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการลาออก ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้และสวัสดิการ ด้านการบริหารงาน ด้านโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการอยู่เวร ด้านภาระงาน สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่สถิติไคสแควร์ (Chi-square test) ผลการวิจัยพบว่า พยาบาลมีความคิด ความต้องการลาออกหรือเปลี่ยนสายงาน มีมากกว่าส่วนที่ไม่มีความคิด ความต้องการลาออกหรือไม่เปลี่ยนสายงาน ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการลาออก ได้แก่ ตัวแปรทางด้านรายได้และสวัสดิการ ด้านโอกาสก้าวหน้าทางวิชาชีพและด้านการอยู่เวร ตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการลาออก ได้แก่ ตัวแปรทางด้านการบริหารและด้านการะงาน